

Mérnökeink az ünnepkörben

Nagy Ferenc

Május ötödike régi és nagy jeles nap mérnökségünk öntudatra ébredésének és önszervezésének történetében. Ez a Magyar Mérnök-Egyesület kerek 140 éve, 1867. május 5-én történt alapításának napja! Az idei évben e jeles napon nagyot léptünk előre a magyar műszaki értelmiség és kivált a világgraszólót alkotó mérnökgéniuszaink kultusztörténetében.

2007. május 5-én az Országház a magyar mérnöktársadalom hagyományteremtő ünnepének adott helyet. A Parlament palotájában nemzeti imádságunk, a Himnusz felhangzásával kezdődött és a Szózat eléneklésével zárult egy kivételes élményekkel gazdagító szellemi csúcstalálkozó.

E két szimbolikus esemény között a rendezvényt annak levezető elnökeként *Sallai Gyula*, a fennállásának 225. évfordulóját ünneplő BME, a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem rektorhelyettese nyitotta meg. Elsőnek a „házigazdák” képviselőjében *Mandur László*, az Országgyűlés alelnöke mondott ünnepi köszöntőt.

Ezt követően az intézmények alapítási sorrendjében a magyar mérnöktársadalom történetében is kulcsszerepet játszó hat rangos szervezet kiemelkedő képviselőjének köszöntője következett: *Molnár Károly*, a BME rektora és egyben a rektori konferencia elnöke, *Kroó Norbert*, a Magyar Tudományos Akadémia alelnöke, *Gordos Géza*, a Műszaki és Természettudományi Egyesületek Szövetségének elnöke, *Kassai Ferenc*, a Magyar Mérnöki Kamara Kht. ügyvezető igazgatója, *Pakucs János*, a Magyar Innovációs Szövetség tiszteletbeli elnöke, valamint *Ginsztler János*, a Magyar Mérnökakadémia elnöke tartott egymást szervesen kiegészítő, emelkedett és közös továbbemelkedésre készítő köszöntőt.

A köszöntők után az ünnepi főelőadásokat három felkért személy: *Csepeli György* szociológus, *Finta József* építészmérnök és *Kovács Zoltán* informatikus tartotta. E három kiemelkedő szakember, más-más nézőpontból közelítve, együttesen sokoldalú képet adott a mérnökség jelentőségéről,

ről, döntő fontosságú történelmi és társadalmi helyéről, szerepéről, az alkotó munka örömeiről és alkotó mérnökeink dicséretéről, s mintegy toborzó felhívással szólította meg a fiatalokat: *Gyertek közénk, válasszátok a mérnöki hivatást!*

Philip Jánosnak, a BME kiváló fotósának köszönhetően e rövid tudósítás mellett néhány önmagáért beszélő képet is adhatunk a május 5-ei ünnepi eseménysorról.

Május ötödike régi és nagy jeles nap mérnökségünk öntudatra ébredésének és önszervezésének történetében – kezdtük bevezetésül. Befejezésül pontosítjuk és kiegészítjük a bevezetést. Ez a *Magyar Mérnök-Egyesület* kerek 140 éve, 1867. május 5-én történt alapításának, pontosabban az alapítás *állami elismerésének, jogi szentesítésének napja*. Későbbi mérnökszervezeteink e közös jogelődje még ugyanazon hóban, 1867. május 20–21. között megtartotta első ünnepi közgyűlését, melyen megválasztotta tisztikarát, élén első elnökével, *Hollán Ernővel*, akinek nevét és személyét minden öntudatos mérnöknek ismerni illik.

Ha felültjük a Magyar Tudóslexikont – amelynek e sorok írója a főszerkesztője –, *Zika Klára* szócikkéből megtudható, ki e jeles személy. A magyar mérnökség történetében elvülhetetlen érdemeket szerzett tudós hadmérnök 1824-ben született és 1900-ban hunyt el. Honvédőrnagyként vett részt az 1848/1849-es forradalom és szabadságharc küzdelmeiben, akit Kossuth Lajos hadmérnöki főnökké nevezett ki. Mindössze huszonöt esztendő volt hősi küzdelmüknek az idegen katonai túlerővel történt vérbefojtása idején. Egy évtized múlva Kossuth emigrációban, Széchenyi István a döblingi elmegyógyintézetbe zárva élt. Egyikük sem térhetett vissza többé Magyarországra, hogy folytathassa a reformkorral megkezdett nagy alkotások sorát. 1859. június 24-én a osztrák birodalom Solferinónál döntő vereséget szenvedett. Az 1849 és 1859 közötti évtizedet Hollán Ernő a maga hivatáskörében a Széchenyi és Kossuth művének együttes folytatására való felkészülésre használta föl. Széchenyi István 1848. szeptember 4-én drámai sorokkal szakítja félbe naplójírását. 1848. október 2-án *Battyhány Lajos* miniszterelnöksége is félbeszakad. 1859-ben napra október 2-án Széchenyi újra tollat ragad, és újra naplójírásba kezd. Az új szakasz kezdetét jelző legelső bejegyzés élén *Hollán Ernő* neve olvasható!

Ime Széchenyi sorai: „Zichy Feri reggelizett nálam. Felolvastam neki Hollán Ernőből. Zichy el van ragadtatva. »Hívassuk.« Én vagyok a bankára. Zichy: »Nekem majd gondom lesz rá.« Tüstént írtam aztán Szombathelyre: GYERE FIAM.”

Utóirat

„A tudomány pedig hasonló egy hegyhez, amelyre többen különböző oldalról felmennek. Minél magasabbra hágnak, annál nagyobb, tágasabb látókört nyernek, de annál inkább közelednek is egymáshoz, és amikor a hegy csúcsára érnek, együtt vannak, és kezet nyújtanak egymásnak.” *Eötvös József*, az 1848-as első felelős magyar kormány, majd az 1867-es kiegyezés kiemelkedő tudománypolitikusa és kultuszminisztere fenti szavainak szellemében gyűltünk össze a Parlamentbe ünnepelni, a nagy elődökre visszatekinteni és a jövőbeni közös teendőkre előretekinteni. Ezek közül befejezésül egyetlen pontot szeretnék kiemelni. Gordos Géza elnök az Országházban május 5. napján jelentette be az *MTE SZ gyémántjubiléumi évének ünnepi megnyitását*, s kezdeményezett összefogást a mérnökök ünnepének *jövő évi még eredményesebb megtartásáért*.

2007. május 5-én 10:45-öt mutatott a parlamenti ülésteremben az elnökség feletti óra, amikor az emelvényen kézfogásra indult egymás felé a díszelnökség két tagja, Gordos Géza és Kassai Ferenc. A Magyar Mérnöki Kamara képviselője az összefogást megerősítő kézfogás megpecsételéseként egy könyvet adott át a Műszaki és Természettudományi Egyesületek Szövetsége képviselőjének: *Hajós György Hollán Ernőnek szép emléket állító, s figyelmünket a méltó folytatás felé fordító kötetét!*

